

Резолуција 1244 Савета безбедности УН проглашена је за нову црвену линију косовске државне политике. Да ли грешимо?

Резолуција је усвојена 10. јуна 1999. године, дан након потписивања кумановског војно-техничког споразума, којим се Србија обавезала да са територије КиМ и с граница КиМ са Црном Гором, Албанијом и Македонијом повуче све своје војне, полицијске, паравојне, параполицијске, царинске и све друге снаге, чак и војне резерviste и установе чији одлазак из покрајине нареди командант међународних безбедносних снага (КФОР). Након повлачења, предвиђена је могућност да се неколико стотина наших војника и полицајаца врате на КиМ да „чисте минска поља“, обезбеђују „српске историјске локалитете“ или да буду на „кључним граничним прелазима“, али само уз изричиту сагласност команданта Кфора! Резолуција 1244 у целини је потврдила сурови чин ратне капитулације и потпуни губитак територијалног интегритета и државног суверенитета Србије над КиМ. Све чланице Савета безбедности, па и Русија, гласале су за текст Резолуције. Уздржана је била само Кина, а тадашња СР Југославија сагласила се са Резолуцијом.

Резолуција 1244 усвојена је по Седмом поглављу Повеље УН, када је допуштена и употреба силе против држава које угрожавају регионални и међународни мир и безбедност или најгрубље крше темељне принципе Повеље УН. Тако је накнадно, баш Резолуцијом 1244, дат и легалитет и легитимитет НАТО бомбардовању, а Србија проглашена кривом за насиље и репресију над косовским Албанцима и за хуманитарну катастрофу. Тиме су косовским Албанцима, као жртвама државног насиља и репресије, отворена врата „права на самоопредељење“ (независност), које је у таквим случајевима загарантовано завршним актом из Хелсинкија, а и самом Повељом УН.

Кумановску капитулацију и Резолуцију 1244 Слободан Милошевић је прогласио за победу јер у Резолуцији се истиче и „приврженост свих држава чланица суверенитету и територијалном интегритету СР Југославије“, а спомиње се и „значајна аутономија и самоуправа за Косово“. Тачно. Али је „значајна аутономија и самоуправа за Косово“ важила само „до коначног решења“, она је била „привремена“, а „коначно решење“, односно „будући статус Косова“ биће одређен „узимајући у обзир споразум из Рамбујеа (С/1999/648)“. По том споразуму, „коначни статус Косова биће одређен на основу воље народа Косова, мишљења важних међународних чинилаца и Хелсиншког завршног акта“.

Када је реч о „територијалном интегритету и суверенитету над Косовом“, који нам је тобоже загарантовала Резолуција 1244, тог интегритета и суверенитета није било ниједне минуте, чак ни у оном „прелазном периоду“, пре одређивања статуса Косова. На спољне границе са Црном Гором, Албанијом и Македонијом није допуштен повратак макар једног нашег војника или полицајца, са граница су уклоњени сви наши државни симболи, све што представља државну власт Србије протерано је са Косова, а наша војска и полиција морале су да се пет километара повуку и од унутрашњих административних граница КиМ са Србијом. Тако је изгледао „интегритет и суверенитет“ Србије над њеном „јужном покрајином“ на дан усвајања садашњег устава.

Последња прилика да се Србија, макар и симболично, као држава врати на КиМ били су преговори о статусу Косова, које је, у име УН, водио Марти Ахтисари. Наш преговарачки тим, међутим, није хтео да искорачи изван аутистичне преамбуле Устава, а тачку на статус ставио је Међународни суд правде на захтев Србије. „Суд је закључио да усвајањем декларације о независности од 17. фебруара 2008. није нарушено опште међународно право, ни Резолуција 1244 Савета безбедности УН ни уставни оквир на Косову. Сходно томе, усвајање те декларације није прекршило ниједно примењиво правило међународног права.“

Готово све државе на свету (њих 84) које су до сада признале независност Косова позвале су се на Резолуцију 1244. Шта хоће Србија кад се, тврдо и драматично везује за ту исту резолуцију?

Посредник ЕУ у дијалогу између Београда и Приштине предлаже да на регионалним и другим међународним скуповима на табли испред представника Косова буде звезда и штампано појашњење: Република Србија не признаје независност Косова. За нашу владу то је неприхватљиво. Хоћемо да на табли пише: Косово - 1244. Приштина то неће. За Албанце је 1244 прошлост. На основу 1244 стекли су и прогласили своју независност.

(Блиц)